

JUBILEUMSSANG ferr 9A og avgangsklassen på Verdalsøra Ungdomsskole sommårn 1975

Ja, nu har vi drikki så augan e smale
og maten smakt supert med godt drikke te.
Æ tar mæ dein frihet te å hoild en tale
til 9A sin ære, - så vænnligst hoild fred!
Men du som æ prøva,
og du som æ øva.
Nu straks kjem dein talen som æ har fått te.

I ni år så gjekk vi - i dein såmmå klassen
og lerdd oss bokstava og rægning og norsk.
Sjøl va æ nok kanskje usynle i massen,
men va med på leven, og nån gång no tosk.
Æ trivdes på jorda,
og gjekk nu på skola,
sjøl om æ vart opprørsk og skoltrøytt og dorsk!

Men, nu e det jammen mæ trædve år sia
at vi gjekk på skolen på Verdal'n ilag.
En kain sei så myttji om ungdom ferr tida,
men æ trur vi va likar einn ungan i dag!
Ferr, vi sprang itj og tægga
og ødela vægga,
og slo itj te lærarn - og drakk itj det slag!

Og 9A va ænglan ifrå Verdals-Øra.
Og ræsten va bona i støvla med lort.
Frå Mela og Tinna kom rampen og nøra
opp myten om Verdal'n med slåssing som sport.
Ja, Verdal'n har lyta,
men mæst e det myta
som Trønder-Avisa fekk gjort te no stort!

Vi gutan vi snakka og preika om jeinta,
om frøknar og pika og puppa og lår.
Vi pugga på glosa og rægna med meinta,
og tærpa på konga og kriga og år.
Så du må nok vårrå
sprek som en hårrå,
når kunnskap ska prøves - i livets vår!

Og da æ prøvd røyken - bak skuret og husa,
da snakka æ myttji om frihet og mot.
Men stadig så stod det en lærar og snusa,
og prøvd på og vårrå en tosk og despot.
Men, du min Gud bedre,
nu skjønne æ mere.
Ja, nu har æ ferrstått kæm som va idiot!

Ferr, æ røyka og skulka og va nedpå Øra
og va med på ting som ga speinjing og fart.
Men æ skjønnt itj tidsnok, kæm som møtt døra,
før karakterboka vart son som dein vart.
Og straffa ferr nian,
va eitt år i tian.
- Det va ei opplevels som svei ganske hardt!

Så nu e det ni-og-tjue år sia
at vi gjekk på skolen og tok opp nån fag.
Æ minnes vi hadd det godt på dein tida,
og vi vart meir moden og voksen i lag.
Og æ ferllet Øra,
heilt knusktørr bak øra,
meir moden og voksen einn ungdom idag! (?)

Ja, mangt og myttji e forandra med åra.
Og nu har jo Verdal'n fått status som by.
Æ huske på ungdommens gleda og tåra
og føle vi avgjort kain vårrå litt kry.
Ferr, vi va itj på Øra
og fæsta og røra
og laga te bråk og va bærre te bry!

Men, nu e det på tide og avslutt min tale;
ferr nu e det nok nån som ønske eit ord,
eit ord med i laget, ferrhijnder skandale,
slik kona mi sei at æ e som tenor.
Så, vi løfte på glasset,
og skåle en masse
ferr nian og Lorås - og trædve år!

Ja, vi løfte på glasset,
og skåle en masse
ferr skolen og Verdal'n - og framtida vår!

5. 11. 2005

Kurt Evert Stenbakk

EPILOG:

Og like sekkert - som tida går,
og høst bli te vinter - og så te vår.
Æ kjæm nok trule - om nye fæm år,
men da bør det skje - når det e sommår som rår!